

Parafia Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
w Sędziszowie Małopolskim

ZIARNO MARYI

Rok 2025 - marzec Numer 3(148)

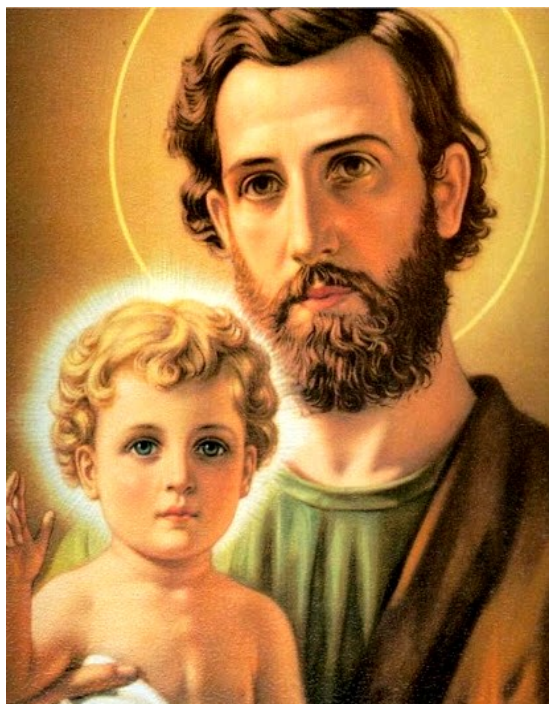
Do użytku wewnętrznego.

Data wydania 02.03.2025 r.

Święty Józef

Przed nami miesiąc marzec. W tym miesiącu czczony jest św. Józef - Patron mężczyzn, robotników, dobrej śmierci. Przypatrzmy się temu Świętemu i wsłuchajmy w jego przesłanie.

Św. Józef, Oblubieniec Najświętszej Maryi Panny, pochodził z królewskiego rodu Dawida, o czym mówi Pismo Święte. Nie odziedziczył wielkiego majątku, musiał ciężko pracować jako cieśla, stolarz. Zaręczony z Maryją był stopniowo wprowadzany w tajemnicę Bożego planu zbawienia i zajmował miejsce u boku Maryi i Jezusa. Widzimy go w Nazarecie i Betlejem, wędrujemy razem do Egiptu, gdy uciekając przed Herodem ratuje życie Jezusa. Podziwiamy jego pracowitość, gdy w Nazarecie utrzymuje Świętą Rodzinę, a także pobożność wyrażaną w pielgrzymkach do Jerozolimy.

Należy zaznaczyć, że Ewangelie mało miejsca poświęcają św. Józefowi jakby dając miejsce i czas naszym rozważaniom prowadzącym do odczytywania jego czynów, miłości Boga i odpowiedzialności za najbliższych. Ludzie kolejnych wieków poszli tą drogą: apokryfy i pobożność wiernych odkrywały wielkie bogactwo żywiciela św. Rodziny, Oblubieńca Maryi, wychowawcy Chrystusa, męża sprawiedliwego. Kościół wprowadził dzień 19 marca jako święto obowiązujące oraz ustanowił św. Józefa patronem Kościoła i rodzin katolickich. Jako Patron rodzin otacza on opieką nasze rodziny i wskazuje drogę życia w jedności, zgodzie, wierności i potrzebie ciągłego odczytywania woli Bożej.

Szczególnie współczesne czasy niosą wiele zagrożeń dla rodziny, wychowania młodych pokoleń, daru życia. Słyszymy coraz więcej wołań o ratowanie tych podstawowych wartości, o przywracanie miejsca rodziny w społeczeństwie. Postać świętego Józefa przypomina, że rodzina jest kolebką ludzi rzetelnych, prawdziwie dojrzałych, przygotowanych do życia w społeczeństwie.

Obecnie część młodych nie docenia tej właśnie roli rodziny, odrzuca dotychczasowy styl życia.

Miesiąc poświęcony św. Józefowi, przeżywana 19 marca uroczystość, czas Wielkiego Postu, niech będą okazją refleksji nad miejscem rodziny we współczesnym świecie i okazją pogłębienia odpowiedzialności wszystkich za rodzinę i wychowanie młodych pokoleń.

Orędzie papieża Franciszka na Wielki Post 2025 *Podążajmy razem w nadziei*

Drodzy Bracia i Siostry!

Z pokutnym znakiem popiołu na głowie, z wiarą i nadzieją rozpoczynamy doroczną pielgrzymkę Wielkiego Postu. Kościół, matka i nauczycielka, zaprasza nas do przygotowania naszych serc i otwarcia się na Bożą łaskę, abyśmy mogli z wielką radością świętować paschalny triumf Chrystusa Pana nad grzechem i śmiercią, jak wołał św. Paweł: „Zwycięstwo pochłonęło śmierć. Gdzież jest, o śmierci twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień?” (1 Kor 15, 54-55). Istotnie, Jezus Chrystus, umarły i zmartwychwstały, jest centrum naszej wiary i gwarantem naszej nadziei na spełnienie wielkiej obietnicy Ojca, która już się urzeczywistniła w Nim, Jego umiłowanym Synu: obietnicy życia wiecznego (por. J 10)

W tym Wielkim Poście, ubogaconym łaską Roku Jubileuszowego, chciałbym zaproponować wam kilka refleksji na temat znaczenia wspólnego podążania w nadziei, i odkrywanie wezwań do nawrócenia, które Boże miłosierdzie kieruje do nas wszystkich, jako do osób oraz jako do wspólnoty.

Przede wszystkim, podążać. Jubileuszowe hasło „Pielgrzymi nadziei” przywodzi na myśl długą drogę ludu Izraela do Ziemi Obiecanej, opisaną w Księdze Wyjścia: trudną drogę od niewoli ku wolności, upragnioną i wytyczaną przez Pana, który miłuje swój lud i jest mu zawsze wierny. Nie możemy zaś wspominać biblijnego exodusu, nie myśląc o wielu braciach i siostrach, którzy dziś uciekają przed nędzą i przemocą, i idą w poszukiwaniu lepszego życia dla siebie i swoich bliskich.

Tu, pojawia się pierwsze wezwanie do nawrócenia, ponieważ wszyscy jesteśmy pielgrzymami w życiu, ale każdy z nas może zapytać siebie: na ile pozwalam, żeby ten stan rzeczy stał się dla mnie wyzwaniem? Czy naprawdę jestem w drodze, czy jestem raczej sparaliżowany, statyczny, pełen lęku i beznadziei, lub wygodnie ułożony w mojej strefie komfortu? Czy szukam dróg wyzwolenia z sytuacji grzechu i braku godności? Dobrym ćwiczeniem wielkopostnym byłoby skonfrontowanie się z konkretną rzeczywistością jakiegoś migranta lub pielgrzyma i przyzwolenie, by nas to zaangażowało, aby odkryć, czego Bóg od nas oczekuje, abyśmy byli lepszymi wędrowcami do domu Ojca. To jest dobry „egzamin” dla wędrowcy.

Po drugie, odbywajmy tę podróż razem. Podążanie razem –bycie „synodalnymi” – to jest powołanie Kościoła. Chrześcijanie są wezwani do pokonywania drogi wspólnie, nigdy jako samotni podróżnicy. Duch Święty pobudza nas do wychodzenia poza samych siebie, aby iść ku Bogu oraz ku braciom i siostram, a nigdy do zamknięcia się w sobie

Po trzecie, wyruszmy razem w tę drogę w nadziei na spełnienie się obietnicy. Niech nadzieja, która nie zawodzi (por. Rz 5, 5), centralne przesłanie tego Jubileuszu, będzie dla nas perspektywą wielkopostnej drogi ku paschalnemu zwycięstwu. Oto trzecie wezwanie do nawrócenia: wezwanie do nadziei, do zaufania Bogu i Jego wielkiej obietnicy, życia wiecznego. Musimy zadać sobie pytanie: czy mam w sobie przekonanie, że Bóg przebacza moje grzechy? A może zachowuję się tak, jakbym mógł zbawić się sam?

Niech Dziewica Maryja, Matka Nadziei,
wstawia się za nami i towarzyszy nam w wielkopostnej drodze.

Papieska intencja na marzec 2025:

Za rodziny w kryzysie

Módlmy się, aby rodziny dotknięte podziałem doświadczyły uzdrawiającej mocy przebaczenia i odkryły, że nawet różnice mogą stać się bogactwem.

O potrzebie intensyfikacji dialogu między państwem a Kościołem katolickim i innymi związkami wyznaniowymi – rozmawiali uczestnicy konferencji „Relacje państwo-Kościół. Podstawowe zasady państwa prawa”, która odbyła się 27 lutego w Sekretariacie Episkopatu Polski w Warszawie. Uczestniczyły w niej najważniejsze osoby odpowiedzialne za te relacje m.in. wicepremier Władysław Kosiniak-Kamysz, min. Tomasz Siemoniak, prymas Wojciech Polak oraz abp. Józef Kupny. Uznano, że największą przeszkodą dziś jest brak poszanowania zasady konsensualności, stawiającej wymóg porozumienia z Kościołami, zanim wprowadzone zostanie nowe prawo. Obie strony, państwowa i kościelna uznały, że jak najszybciej należy podjąć rozmowy nt. przekształcenia Funduszu Kościelnego model opierający się na dobro-

wolnej asygnacie podatkowej, wzorem istniejącego we Włoszech.

Kościół ma swoje miejsce w przestrzeni publicznej, choć nie jako aktor polityczny. Kluczowe jest w tym kontekście pojęcie dobra wspólnego. Zarówno państwo jak i Kościół uznają, że nie da się go budować w oderwaniu i wzajemnej wrogości, ale również nie w taki sposób, aby państwo i Kościół się ze sobą utożsamiały.

Stop bezprawiu

„Zmiany w organizacji lekcji religii w szkole wprowadzane są niezgodnie z prawem. Episkopat wzywa premiera do reakcji na działania MEN” – czytamy na czołówce „ND”. Gazeta informuje, że prezydium KEP wezwało premiera Donalda Tuska, by ten udzielił informacji publicznej w sprawie braku publikacji w Dzienniku Ustaw wyroku Trybunału Konstytucyjnego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 listopada 2024 r. Wynika z niego, że rozporządzenie ministra edukacji z dnia 26 lipca 2024 r. zmieniające zasady organizowania nauki religii w publicznych

przedszkolach i szkołach (DzU z 2024 r., poz. 1158) było niekonstytucyjne, a więc nielegalne. „Biskupi – czytamy dalej - wezwali również premiera do wskazania, jaka jest konstytucyjna i ustawowa podstawa prawna bezczynności organów władzy państwowej i administracji rządowej w tej sprawie, a także co zamierza uczynić jako zwierzchnik administracji rządowej, aby przywrócić stan zgodny z powszechnie obowiązującym prawem w zakresie publikacji wyroku TK z 27 listopada 2024 r. [...] Jednocześnie księża biskupi zapytali premiera wprost, czy bierze odpowiedzialność za bezprawne działania minister edukacji narodowej, polegające na wydaniu rozporządzeń zmieniających organizację nauki religii bez ich uzgodnienia z Kościołem”.

– Polski Kościół nie godzi się na dalsze dyskryminowanie katolików, na segregację uczniów i nauczycieli oraz na rugowanie wiary i wartości z polskiego systemu edukacji.

W lutym „z wody i Ducha Świętego” narodzili się:

Stanisław Adam Rogóż

Leon Kamiński

Klara Matusik

Kamil Gawlik

W lutym odeszli od nas do wieczności:

† *Wiktoria Hadyś z d. Pęczkowska* 1935 r.

† *Wanda Wójtowicz z d. Białek* 1946 r.

† *Józef Kułak* 1937 r.

† *Olga Skworzec z d. Lisowska* 1933 r.

† *Jacek Jan Pawlikowski* 1958 r.

† *Bronisława Klósek z d. Paško* 1931 r.

† *Jan Walczyk* 1943 r.

† *Maria Kania z d. Guzik* 1939 r.

Refleksja nad Bogiem jako przyczyną wszystkiego zmienia rozumienie świata i naszego w nim miejsca.

Refleksja na temat Boga różni się od innych, ponieważ dotyka głębokich wymiarów ludzkiego bytu. Nie chodzi tu tylko o wolność, miłość czy prawdę, ale o fundamentalne pytania dotyczące naszej egzystencji. Bóg pojawia się na horyzoncie naszego myślenia nie tylko jako kwestia teologiczna czy chrześcijańska, ale jako zagadnienie ludzkie, które ma ogromne znaczenie dla naszego zrozumienia świata i naszego w nim miejsca.

Klasyki filozofii mówili o Bogu jako o przyczynie wszystkiego, jako o źródle i ostatecznym celu. Nawet jeśli nie podejmiemy do tego tematu z perspektywy religijnej, to pozostaje on istotny dla naszej refleksji nad światem. W dzisiejszych czasach, z powodu różnych uprzedzeń religijnych i ideologicznych, temat Boga bywa pomijany.

PISMO DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

ADRES REDAKCJI:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP
ul. Jana Pawła II 27 39-120 Sędziszów Młp.

Tel. do Ks. dyżurnego: 53772 80 80

Strona www: parafiasiedziszow.pl

Konto parafialne:

90 9172 0003 00016867 2000 0010